

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/151/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123200240
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5123200240.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Krivdovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: A. A. A., so sídlom A. B. XX, XXX XX C., IČO: 48 485 357, správca úpadcu: D. E. F., s miestom podnikania G. XXX, XXX XX G., IČO: 33 378 339, právne zastúpený: JUDr. Zdenka Hulmanová, advokátka so sídlom Kysucká cesta 3, Žilina, proti žalovanej: E. F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, J., právne zastúpená: JUDr. Ivan Pádej, advokát – AK s. r. o., so sídlom Ul. Krížna 336/2, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 863 041, o zaplatenie 1.134,83 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/2/2023-142 zo dňa 20.05.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.134,83 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 25.11.2021 do zaplatenia a trov konania. Žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.

Súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 2K/1/2012-125 zo dňa 14.08.2012 (uverejnené v Obchodnom vestníku č. 161/2012 zo dňa 21.08.2012) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka D. E. F. – PROMT s miestom podnikania (bytom) XXX XX G. XXX, IČO: 33 378 339 a do funkcie správcu bol ustanovený A. A. A..

Medzi stranami nebolo sporné a vyplýva to aj z výpisov z LV č. XXX K. XXX, pre k.ú. G., že úpadca bol výlučným vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. XXX k. ú. G., a to parcely KNC č. 416/54 – zastavané plochy a nádvorja o výmere 35 m², parcely KNC č. 416/77 – ostatná plocha o výmere 454 m², parcely KNC č. 416/78 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m² a pozemku zapísaného na LV č. XXX k. ú. G. parcela KNC č. 416/53 – ostatné plochy o výmere 306 m² v podiele 1/6-ina, a to až do 24.11.2021 kedy došlo k vydraženiu týchto nehnuteľností treťou osobou. Podľa výpisu z LV č. XXX, k.ú. G. je žalovaná zapísaná ako vlastníčka rodinného domu súp. č. XXX postaveného na KNC parc. č. 416/78 a garáže bez súpisného čísla postavené na KNC parc. č. 416/54 .

Medzi úpadcom D. E. F. ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomníčkou bola uzavretá Zmluva o nájme pozemku zo dňa 01.06.2011, ktorej predmetom boli všetky vyššie označené pozemky zapísané na LV č. XXX a na LV č. XXX k. ú. G.. Pozemok bol nájomcovi prenajatý za účelom výstavby a následne užívaný ako príslušenstvo rodinného domu nájomcu. Podľa čl. II ods. 1 nájomný vzťah začal plynúť 01.06.2011 a nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. V čl. III. bola dohodnutá výška nájomného vo výške ročnej dane z nehnuteľnosti, ako ju predpíše obecný úrad vlastníkovi nehnuteľnosti, pričom nájomca sa zaviazal dohodnutú výšku nájmu uhradiť jednorazovo vždy v termíne podľa termínu platby dane z nehnuteľnosti v obci G.. V čl. IV. bolo určené skončenie nájmu vzájomnou písomnou dohodou, prípadne výpoveďou v päťročnej výpovednej lehote, ktorá začína plynúť vždy od 01.01. nasledujúceho roka po podaní výpovede.

Medzi stranami konania v rovnakom procesnom postavení boli vedené pred tunajším súdom dve konania, v ktorých si žalobca uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania totožných pozemkov úpadcu zo strany žalovanej bez právneho dôvodu za iné obdobie.

V konaní vedenom pod. sp. zn. 27C 153/2015 sa žalobca domáhal zaplata sumy 12.888,03 EUR s prísl. za obdobie od 7.9.2012 do 24.4.2017. Rozsudkom č.k. 27C 153/2015-255 zo dňa 30.5.2019 súd žalobe v časti o zaplata 12.509,52 EUR spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania vyhovel (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 7Co 3/2021-351 zo dňa 6.10.2021 predmetný rozsudok vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietol, rozsudok vo výroku II. zostal nedotknutý. Z odôvodnenia predmetného rozsudku krajského súdu z bodov 18. a 19. vyplýva, že nájomná zmluva sa do katastra zapisuje záznamom, ktorý zápis nemá vplyv na vznik, zmenu a ani zánik práva k nehnuteľnosti. Citované zákonné ustanovenia katastrálneho zákona (§ 34 ods. 1) nesankcionujú nevykonanie zápisu nájomnej zmluvy záznamom do katastra jej neplatnosťou, prípadne, že zmluvným stranám z takejto nájomnej zmluvy nevznikajú práva a povinnosti. Na strane žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že mala sporné nehnuteľnosti užívať bez právneho dôvodu. Naopak zo zmluvy o nájme jej vznikla povinnosť plniť žalobcovi – platiť dohodnuté nájomné. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2021.

V konaní vedenom pod. sp. zn. 42C 26/2021 sa žalobca domáhal zaplata sumy 3.889,32 EUR s prísl. za obdobie od 25.4.2019 do 25.4.2021. Rozsudkom č.k. 42C 26/2021-91 zo dňa 16.11.2021 súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Z odôvodnenia predmetného rozsudku bodu 18. vyplýva, že súd mal za preukázané, že žalovaná predmetné nehnuteľnosti užíva na základe nájomnej zmluvy zo dňa 1.6.2021, ktorá nie je neplatná podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a na strane žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že mala sporné nehnuteľnosti užívať bez právneho dôvodu. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom sp.zn. 10Co 36/2022 zo dňa 25.8.2022 predmetný rozsudok tunajšieho súdu potvrdil. Rozsudok tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2022.

Listom zo dňa 28.3.2019 adresovanom žalovanej na adresu X L. M. H., N. O., I., B. P., P. XXX žalobca s poukázaním na svoje ustanovenie za konkurzného správcu úpadcu a s odkazom na ust. § 45 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) vypovedal nájomnú zmluvu na prenájom pozemku uzatvorenú dňa 1.6.2011 medzi úpadcom a E. F. ako nájomcom na dobu neurčitú s tým, že výpovedná lehota je dva mesiace a začína plynúť 1. dňa mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

Z ePošty, ePodacieho hárku zistil, že je na ňom vedený ako odosielateľ zásielky žalobca, uvedené číslo hárku, ako druh zásielky doporučený list, dátum podania 28. marec 2019, v obdĺžniku je uvedené meno E. F., X L. M. H., N.... I., v samostatnom obdĺžniku zvýraznené doručená a dátumom 28.3.2019.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že vo vyššie označených konaniach (sp. zn. 27C 153/2015 a sp. zn. 42C 26/2021) sa zaoberal otázkou platnosti predmetnej nájomnej zmluvy a uvedené rozhodnutia považoval za formu prejudiciality k prejednávanej veci, nakoľko otázka platnosti nájomnej zmluvy bola predmetom týchto konaní ako prejudiciálna otázka, od ktorej sa odvíjal uplatnený nárok. Procesná obrana žalovanej vo všetkých konaniach bola založená na tvrdení užívania nehnuteľnosti úpadcu na základe platne uzatvorenej nájomnej zmluvy a teda otázka platnosti nájomnej zmluvy bola predmetom týchto konaní ako prejudiciálna otázka, od ktorej sa odvíjalo posúdenie základu uplatneného nároku. V konečnom dôsledku na rozdiel od predchádzajúcich konaní žalobca uplatnený nárok odvodzoval od výpovede predmetnej nájomnej zmluvy aj keď v podaní doručenom súdu dňa 15.3.2024 spochybnil podpis žalovanej na zmluve a navrhol nariadiť znalecké dokazovanie z odboru písomoznalectva, ktoré

skutočnosti pri podaní žaloby v rámci skutkového a právneho vymedzenia nároku ako ani v replike neuvádzal. S poukazom na prejudiciálny účinok predchádzajúcich konaní vo vzťahu k platnosti nájomnej zmluvy ako aj s poukázaním na ust. § 153 ods. 2 CSP súd prvej inštancie na uvedený prostriedok procesného útoku neprihliadol.

Vychádzajúc z možnosti ukončenia písomnej nájomnej zmluvy písomnou výpoveďou, ktorá je spôsobilá vyvolať zamýšľané právne účinky len čo je doručená (oznámená) druhej strane, dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že došlo k platnému vypovedaniu nájomnej zmluvy a že v rozhodnom období žalovaná užívala predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Žalobca predložil súdu vypovedanie nájomnej zmluvy, a to list zo dňa 28.03.2019 adresovaný žalovanej, v zmysle ktorého nájomnú zmluvu vypovedal podľa § 45 ods. 4 ZKR. Žalovaná namietala, že predmetná výpoveď jej nebola riadne doručená, nakoľko na adrese uvedenej žalobcom v predmetnom liste sa v čase doručovania nezdržiavala, pričom uviedla vlastné skutkové tvrdenia s chronológiu jej prechodného pobytu v K., pričom zmeny jej pobytu v K. oznamovala už v predchádzajúcich konaniach. K uvedeným skutkovým tvrdeniam žalobca nezaujal žiadne stanovisko, len poukazoval na to, že výpoveď nájomnej zmluvy doručoval žalovanej na poslednú jemu známu adresu a z aplikácie ePošta je preukázané, že táto zásielka bola odoslaná a následne aj doručená. Žalobca doručenie výpovede nájomnej zmluvy nepreukázal, nepreukázal, že žalovaná sa na ním uvedenej adrese v čase doručovania zdržiavala, nepreukázal, že výpoveď sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, táto skutočnosť nebola preukázaná ani predloženým listinným dôkazným prostriedkom. Z aplikácie e-Pošty vyplýva len to, že došlo k podaniu zásielky, avšak riadne doručenie z aplikácie nevyplýva, teda akým spôsobom bola zásielka doručená, či bola osobne prevzatá adresátom, príp. uložená, keď zároveň dátum podania zásielky 28.3.2019 je totožný s dátumom uvedeným v kolónke „doručená“, čo samo osebe jednoznačne spochybňuje uvedený údaj, nakoľko toho istého dňa podanie podané na pošte na Slovensku a toho istého dňa doručené na adrese v K. je pri elementárnej logike nemožné.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie. Namietal, že nevykonaním ním navrhovaných dôkazov týkajúcich sa preukázania pravosti podpisu žalovanej ako nájomcu na zmluve o nájme pozemku zo dňa 1.6.2011 došlo zo strany súdu prvej inštancie k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

Súd prvej inštancie považoval otázku platnosti zmluvy o nájme pozemku zo dňa 1.6.2011 za vyriešenú bez toho, aby pripustil vykonanie týchto ním navrhnutých dôkazov:

- nariadenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku z odboru písomoznalectva na účely posúdenia pravosti podpisu žalovanej na zmluve o nájme pozemku zo dňa 1.6.2011
- vyžiadanie originálu darovacej zmluvy zo dňa 12.8.2009, ktorej vklad bol povolený dňa 16.9.2009 pod V 6710/09 vtedajšou Správou katastra Žilina, na ktorej je úradne overený podpis žalovanej ako darykyne
- vyžiadanie osvedčovacej knihu Mesta Žilina s osvedčenými podpismi vykonanými dňa 12.8.2009
- pripojenie súdnych spisov Okresného súdu Žilina spis.zn. 10Cbi 11/2013, 5Cbi 64/2013, 27C/153/2015, v ktorých právny zástupca žalovanej predložil originál plnej moci na zastupovanie v súdnom konaní podpísaný žalovanou
- výzva žalovanej na predloženie pre potreby znaleckého dokazovania minimálne 10 originálov podpisov z obdobia roku 2011.

Vyššie uvedené návrhy na vykonanie dokazovania predložil súdu prvej inštancie z dôvodu, že neplatnosťou zmluvy o nájme pozemkov zo dňa 1.6.2011 sa žiadny zo súdov v predchádzajúcich súdnych konaniach nezaoberal, predmetná nájomná zmluva a jej platnosť boli posudzované výlučne z hľadiska jej obsahu, kedy žalobca neplatnosť nájomnej zmluvy namietal z dôvodu, že táto bola uzavretá bez splnenia zákonom ustanovených náležitostí s poukazom na dohodnutú minimálnu dĺžku jej trvania (zápis do katastra nehnuteľností).

Uviedol, že písomnú výpoveď predmetnej nájomnej zmluvy zasielal na adresu, ktorú uviedla ako adresu svojho bydliska samotná žalovaná, resp. jej právny zástupca. Nemohol vedieť, že žalovaná v priebehu krátkeho časového obdobia adresu svojho pobytu vo Q. R. menila až trikrát, čo môže svedčiť práve v neprospech žalovanej, ktorá zrejme účelovo mení adresy, a to možno práve z dôvodu vyhnúť sa doručovaniu zásielok zo Slovenskej republiky. Adresa, na ktorú výpoveď dňa 28.3.2021 zaslal, bola preukázateľne adresou, na ktorej sa žalovaná zdržiavala určité obdobie, túto uvádzala aj písomnostiach adresovaných súdom v iných súdnych konaniach a z tohto dôvodu pri odosielaní výpovede postupoval správne. Nakoľko doručovanie zásielok do zahraničia je odlišné od možnosti doručovania v Slovenskej republike, poslal zásielku doporučené a od aplikácie e-Pošta získal po uvedení čísla na podacom lístku informáciu, ktorú predložil súdu. Z tejto informácie je zrejme, že zásielka na uvedenú adresu odoslaná

bola. Jemu sa zásielka nevrátila, z čoho sa dá jednoznačne predpokladať, že túto si žalovaná prevzala. Z vyššie uvedeného dôvodu považuje zásielku, ktorá obsahovala písomnú výpoveď zmluvy o nájme pozemku zo dňa 1.6.2011 za doručenú žalovanej, čo zakladá jeho nárok na zaplatenie žalovanej sumy titulom bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie tento ním predložený dôkaz nevyhodnotil správne a následne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré spôsobili nesprávne rozhodnutie vo veci. Mal za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že došlo k zániku nájomnej zmluvy, na základe ktorej žalované užíva pozemky v k.ú. G. a z tohto dôvodu požaduje od žalovanej zaplatenie sumy 1.134,83 EUR ako bezdôvodné obohatenie za užívanie predmetných pozemkov.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu vo vzťahu k žalobcom navrhovaným dôkazným prostriedkom namietala, že nájomná zmluva bola predmetom konaní na Okresnom súde Žilina vo veciach č.k. 27C/153/2015 a č.k. 42C/26/2021. V týchto konaniach žalobca nikdy nenamietal neplatnosť tejto nájomnej zmluvy z dôvodu ním predpokladaného záveru, že podpisy na tejto zmluve nie sú podpismi jej účastníkov. Čo sa týka uvádzaných sporových konaní č.k. 10Cbi/11/2013 a č.k. 5Cbi/64/2013, tieto spory nemajú žiadny súvis s prejednávaným návrhom žaloby v tomto spore. K doplneniu dokazovania, tak ako ho požaduje žalobca uviedla, že vykonanie uvedených dôkazných prostriedkov prvostupňovým súdom je zbytočné nakoľko tieto nemôžu preukázať tú skutočnosť, že žalobca zákonným spôsobom ukončil pôvodný nájomný vzťah.

Čo sa týka osobných záverov žalobcu k podaniu a jej adrese, na ktorú zasielal výpoveď z nájmu datovanú dňom 28.03.2019 k týmto sa vyjadrila v podaniach zo dňa 03.07.2023 a 14.03.2024, kde uviedla kedy sa z predmetnej adresy odsťahovala a následne kedy zmenu adresy súdu v konaní sp. zn. 27C/153/2015 riadne písomne oznámila v mesiacoch február a marec 2019. Oznámenie o zmene adresy je preukázateľné z obsahu uvedeného súdneho spisu. Podľa jej názoru je pravdepodobné, že právny zástupca žalobcu, ktorý ho na prelome rokov 2018 a 2019 zastupoval, po obdržaní jej oznámení, kde súdu uvádzali jej novú adresu, žalobcovi tieto skutočnosti neoznámil v dôsledku čoho tento koncom marca 2019 použil adresu, ktorá v tomto čase už nebola jej bydliskom.

4. Žalobca nevyužil právo reagovať na vyjadrenie žalovanej replikou.

5.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7.

Odvolateľ koncentroval svoju odvolaciu argumentáciu jednak na procesný postup súdu prvej inštancie, ktorému vytýkal nevykonanie ním navrhovaných dôkazov smerujúcich k preukázaniu pravosti podpisu žalovanej na predmetnej nájomnej zmluve a jednak na presvedčení, že v konaní bolo preukázané, že k zániku tejto nájomnej zmluvy došlo výpoveďou.

8.

Vo vzťahu k odvolaciemu argumentu ohľadne nevykonania dôkazov navrhnutých odvolateľom odvolací súd uvádza, že v procesnom postupe súdu prvej inštancie nevzhliadol žiadne pochybenie, ktoré by akýmkoľvek spôsobom narušilo právo odvolateľa na spravodlivé súdne konanie. V zmysle § 185 ods. 1 CSP patrí do právomoci súdu rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná, a preto súd nemusí vykonať stranou navrhovaný dôkaz, ak zväží jeho nadbytočnosť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov.

9.

Vo svetle zisteného skutkového stavu vrátane toho, že žalobca začal spochybňovať pravosť podpisu žalovanej na predmetnej nájomnej zmluve až v tomto konaní (nie v konaniach predchádzajúcich) a to až v jeho neskoršom štádiu (cca 1 rok a 2 mesiace po podaní žaloby), ani odvolací súd nepovažoval za

potrebné vykonávať dokazovanie v naznačenom smere. Využitie sudcovskej koncentrácie podľa § 153 ods. 2 CSP bolo v súdnej veci namieste.

10.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že u žalobcu bolo vykonané poučenie o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania podľa § 153, § 154 CSP podľa uznesenia okresného súdu č.k. 7C/2/2023-46 zo dňa 15.05.2023 (doručenka na č.l. 47 spisu).

11.

Odvolačný súd vo všeobecnosti uvádza, že podľa čl. 8 Základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z čl. 10 ods. 1 Základných princípov CSP vyplýva stranám povinnosť postupovať v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. Súd môže určiť stranám záväznú procesnú lehotu na niektoré procesné úkony (čl. 10 ods. 3 Základných princípov CSP). S týmito zásadami je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP).

12.

Strany sporu sú povinné rešpektovať pokyny súdu smerujúce k prejednaniu sporu, pričom zákon umožňuje súdu určiť stranám záväznú lehotu na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadnuť, čo predstavuje procesnú preklúziu práva. Účelom sudcovskej koncentrácie konania bolo zabezpečiť rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania a zamedziť tak špekulatívnemu postupu strán (napr. v podobe oneskorene predkladaných vyjadrení obsahujúcich nové skutkové tvrdenia alebo nové návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania) smerujúcemu k zbytočnému predlžovaniu konania (a k vzniku prietáhov v konaní), a zabezpečiť tak, aby poskytnutie súdnej ochrany bolo rýchle a účinné. Táto skutočnosť je o to výraznejšia, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý by mal chápať význam a dôsledky sudcovskej koncentrácie konania, a ktorý by mal mať dostatočné vedomosti na to, aby posúdil, že nerešpektovanie výzvy súdu spojenej so sudcovskou koncentráciou môže mať za následok stratu sporu na strane svojho klienta.

13.

Podstata koncentrácie sporového konania spočíva v tom, že strana môže efektívne uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany iba v určitom časovom úseku, ktorý vymedzuje zákon (zákonná koncentrácia) alebo na základe zákona sudca (sudcovská koncentrácia). Pokiaľ ide o konanie na súde prvej inštancie, zotrúva zákoná koncentrácia konania na pôvodných východiskách a umožňuje strane uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie (§ 154 CSP). Na sporové strany sa však súčasne vzťahuje povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom táto všeobecná podmienka sa nepovažuje za splnenú, ak tieto prostriedky mohla strana predložiť už skôr, pokiaľ by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Sudcovská koncentrácia sporového konania sa v danej súvislosti prejavuje tým, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli predložené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Sudcovskej koncentrácii teda dominuje individuálne vyhodnotenie procesnej situácie sudcom, s osobitným zameraním na procesnú aktivitu sporovej strany a efektívne, zodpovedné a starostlivé plnenie povinností súvisiacich s vedením sporu. Za predpokladu, že súd sporovú stranu „sankcionuje“ tým, že na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany v rámci sudcovskej koncentrácie neprihliadne, je osobitne povinný uviesť danú skutočnosť v odôvodnení meritórneho rozhodnutia (§ 153 ods. 3 CSP). Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedených záverov postupoval, svoj postup i odôvodnil (bod 32. napadnutého rozsudku), pričom záveru, ku ktorým súd prvej inštancie dospel, nemožno nič vytknúť.

14.

Taktiež Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 530/2018 konštatoval, že keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.

15.

Odvolací súd pripomína, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva procesnej strany, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, IV. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

16.

Vo vzťahu k tvrdeniu odvolateľa, v zmysle ktorého výpoveď nájomnej zmluvy mala byť žalovanej riadne doručená, keďže jej ju zasielal na jemu známu adresu a zásielka sa mu nevrátila späť, odvolací súd poukazuje na to, čo v tejto súvislosti uviedol už súd prvej inštancie. Keďže zásielka bola žalovanej zasielaná na adresu, kde sa podľa nerozporovaného tvrdenia už v čase zasielania tejto výpovede (28.3.2019) nezdržovala (mala adresu prechodného pobytu v inom meste) tak sa objektívne nemusela dostať ani do jej dispozície. Na adrese, na ktorú jej bola zasielaná predmetná výpoveď, žalovaná podľa nerozporovaného tvrdenia nebývala od apríla 2016. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 27C/153/2015 (kde bol medzi rovnakými sporovými stranami uplatňovaný obdobný nárok len za iné obdobie) vyplýva, že žalovaná tamojšiemu súdu oznámila zmenu adresy (XX A. L., S., H., T., J. XXX), čo vyplýva z jej podania zo dňa 22.02.2019 (č.l. 216 a 222 pripojeného spisu), ktorú adresu uvádzala aj v jej podaní zo dňa 25.02.2019 (č.l. 220 pripojeného spisu). Vyššie uvedenú adresu uviedol ako adresu prechodného pobytu sám žalobca v žalobe podanej v predmetnej právnej veci (v tomto konaní). Skutočnosť, že zásielka obsahujúca výpoveď nájomnej zmluvy sa dostala do dispozície žalovanej bol povinný preukazovať žalobca, ktorý v tomto smere dôkazné bremeno neunesol.

17.

Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

18.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinstančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

19.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalobcovi, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)